

Zorunlu
İskanlara
Karşı
Direnelim!

Karkerên Hemu Welatan Yekbîn !

PÊŞENG
BO ŞOREŞ

25 MART 1987

SAYI : 52

ORGANA KOMİTA MERKEZİ YA PARTİYA PÊŞENG A KARKERİ KURDISTAN

Türk Ordusu'nun Saldırılarını Boşa Çıkarmanın Yolu Var

30 Türk savaş uçağı, 4 Mart 1987 günü, Irak Kürdistanı'nın kurtarılmış bölgelerindeki masum halkın üzerine bomba yağdırdı. Aynı anda karadan da asker, komando ve jandarma birlikleri başta Hakkari olmak üzere yörede geniş operasyonlara girişti. Basın, Türk Ordusu'nun karadan 7 km Irak Kürdistanı sınırına girdiğine ilişkin haberler yayınladı.

Bu vahşi saldırının bahanesi de tıpkı yakın geçmişte başvurulan saldırılara uydurulan bahane gibi. Bu sefer de saldırıya, 22 Şubat'ta Uludere'nin Nerwih (Taşdelen) köyünde 9'u kadın ve çocuk olan 14 sivilin öldürülmesi bahane ediliyor. Cuntanın elebaşlarına göre Nerwih katliamını gerçekleştiren PKK'liler (Apcular)dır ve saldırıdan sonra sınırları aşarak Irak Kürdistanı'ndaki pêşmerge üslerine sığınmışlardır.

Irak Kürdistanı'nın yurtsever güçleri, PKK'lilerin kendi kamplarında barındıklarına ve olaydan sonra tekrar buralara döndüklerine ilişkin Türk açıklamalarını şiddetle rededyyorlar ve Türk ordusunun esas amacının Irak Kürdistanı'ndaki ulusal kurtuluş mücadelesini bastırmak, pêşmergeleleri kazandııkları mevzilerden, kurtarılmış topraklardan çıkarmak olduğunu vurguluyorlar.

Bizzat Türk hükümetinin çelişkili açıklamaları bile faşist cuntanın Irak Kürdistanı'na yönelik saldırılarına uydurduğu bahanelerin temelsiz ve saldırının gerçek amacını gizlemeye yönelik olduğunu ortaya koyuyor: 30 savaş uçağı 4 Mart sabahı kurtarılmış Kürdistan topraklarını bombalarken Türk hükümet sözcüsü

"bölücü eşkiya"nın oralara kaçtığı ve "sıcak takip" kuralına uyarak saptanan hedefleri bombaladıklarını öne sürmüştür. Daha sonra, Türk basını, Nerwih

(Taşdelen) katliamını gerçekleştirenlerin Hakkari sınırları içinde, dağlarda kısırıldıklarını

Devamı S.2'de

Zorunlu İskanlarla Kürdistan Halkı Yıldırılamaz

Başta Dersim, Mus, Erzincan ve sınır yörelerinden olmak üzere, yüzbinlerce Kürdün yurtlarından sürülmesi olayı, sömürgeci devletlerin yıllardan beri Kürt halkına uyguladığı zorunlu yerleşim politikasının sürekli bir halkasıdır. Bu olayın "yöreyi ağaçlandırma" mizahseni ile açıklanması çabaları faşist diktatörlüğü ve onun propaganda odaklarını gülünç bir duruma sokmaktadır.

Sömürgecilerin Kürdistan'ı ellerinde tutma çabaları sadece askeri saldırılarla sınırlı değil. Kürt halkını Kürdistan'dan sürüp, her parçanın özelliğine göre Türkleri, Arapları veya Farsları yerleştirmek; Kürtleri de egemen ulusun topraklarına yerleştirerek orada eritmek, bu çabanın önemli bir yanını oluşturmaktadır.

Sömürgeci Türk devleti; bir yandan işgalci ordusunun kirli çizmeleriyle, işkence kurumlarıyla, NATO üsleriyle, işsizlik felaketiyle, korkunç asimilasyoncu uygulamalarıyla ülkeimizdeki yaşamı harap edip halkımızı göçe zorlarken; diğer yandan 1925'teki Şeyh Saîd Ayaklanması'ndan bugüne dek

ayrı ayrı çıkardığı 25 adet yasayla halkımızı Kürdistan'dan batıya sürgün etmenin kılıflarını bulmaya çalışmaktadır.

Sömürgeci Türk devleti, zorunlu yerleşime uygulamasına başvururken, asıl amacı olan Kürtleri Türkleştirme amacını gizlemek için çeşitli suni nedenler göstermektedir. Bu nedenlerin başında da hep "bölge halkını refaha kavuşturmak"tan bol bol dem vurmaktadır. Son sürgün operasyonu arifesinde de "bölge halkını batıda daha verimli topraklara yerleştirmek", "boşaltılan yerlere ağaç dikmek" gibi demagojilere başvuruyorlar. Demagojinin bu denli kabaasına peş doğrusu! Tam da sömürgeci faşistlerin mantığına uygun olarak robotlaştırılmış kafaların yutabileceği bir demagoji.

19. yüzyılda, halkı bir dizi ulusal başkaldırıya katılan Dersim, Mus, ve Erzincan gibi yörelerdeki ormanları askeri stratejileri gereği tahrip edenler aynı sömürgeci güçler değil miydi? Durum bu olduğuna göre sömürgeci güçlerin bu yöre halkını cezalandırmak, ulusal

Devamı S.10'da

TÜRK ORDUSUNUN SALDIRILARINI BOŞA ÇIKARMANIN YOLU VAR

Başarılı S.1'de

ve etraflarındaki çemberin gide- rek daralmakta olduğunu ağız- larından salya akıtarcasına man- şete çıkardılar. Yine cuntanın sözcüleri, Mart ortalarında Hak- kari'nin Beytüşşebap yöresinde 5 PKK'linin öldürüldüğünü; öl- dürülenlerin Taşdelen katliamını gerçekleştirenler olduğunu açıkladı. Böylece burjuva Türk basını ve bizzat cuntanın kendisi Nerwih'e saldırıyı gerçekleştirenlerin Irak Kürdistanı'na gitme- diklerini itiraf ederek 4 Mart'taki uçak saldırısının nedenlerinin bu olmadığını gösteriyor.

Son bir kaç yıldır Kürdistan'ın kurtarılmış bölgelerindeki askerî ve sivil hedeflere yönelik her saldırıda, cunta ve burjuva Türk basını PKK'ilerce yapıldığı be- lirlenen olayları bahane etmesine ve ırkçı-şoven yaygıncılarla gü- rültü koparmasına rağmen temel nedenin bu olmadığı, iç ve dış basında, diplomatik çevrelerde yapılan yorumlardan, ortaya atılan düşüncelerden açıkça anlaşılmaktadır. Temel nedenin baş- ka olduğunu, Pêşeng sayfaların- da defalarca vurguladık.

Olay bir yandan Irak Kürdista- nı'nda Kürt yurtsever hareketi nin yükselen mücadelesi, elde ettiği kazanımları ve yakın gelecekte kavuşabileceği konum- lar, diğer yandan İran-İrak sava- şının değişen seyri ve buna bağlı olarak Ortadoğu'da meydana gelen gelişmelerle doğrudan ilgili- dir. Başta ABD emperyalizmi ol- mak üzere NATO çevreleri, Or- tadoğu'yu kendi çıkar alanı sa- yıyorlar ve bölgede çıkarlarına yönelebilecek gelişmeleri önle- mek için düşmanca planlar uyguluyorlar. Bu planların uygu- lanmasında en elverişli jandarma rolünü oynayabilecek ülkelerden biri de Türkiye'dir. Türkiye'deki faşist rejimin elebaşları da bu role sarılmakta çok hevesli görü- nüyorlar.

Bu nedenle, hem Türk ordusu' nun giriştiği sözkonusu saldırı- larla, hem de emperyalist basın- ın yönlendiriciliğinde Türk burjuva basınının propagandala- rıyla, Türk kamuoyu, saldırılara

ve Türkiye'nin oynadığı Jandar- malık rolüne ikna edilmek iste- nirken, öte yandan provakasyon ve gerginlik ortamı diri tutula- rak ordu muhtemel geniş bir saldırı ve işgal hareketına hazır halde tutuluyor.

İran-İrak savaşında, Irak yeni- lirse, Türkiye'ye "komşu" bir Kürt devletinin ortaya çıkma ihtimali, İran İslam yönetimi prensiplerinin ya da demokra- tik anti-emperyalist bir yöneti- min işbaşına gelmesi gibi ihti- maller emperyalizmin olduğu gibi Türkiye'nin de uykularını kaçıyor. Hele kendi devlet sınırları içinde de 15 milyon nüfusluk Kürt halkıyla başı belada olan Türkiye'nin Irak Kürdistanı'ndaki başarılar karşı- sında kudurganlaşmaması elde değil.

O nedenle, Kerkük ve Musul üzerinde tarihsel hak idiaları, petrodol dolaylı çıkarlarını ko- ruma hakkı vs. gibi hegemonya- cı propagandalar hergün basının sayfalarını dolduruyor. Şimdi, ABD, Türkiye'nin önüne yeni bir yem atarcasına Orta-Doğu'yu Türkiye'nin "arka bahçe"si ilan ediyor, onu İrana'a ve Suriye'ye karşı büsbütün kışkırtıyor. Her- gün ABD heyetleri Ankara'ya gelerek bir an önce Türkiye'nin İran-İrak savaşına ve Kürdista- n'ın kurtarılmış bölgelerine mu- dahale etmesinin hazırlıklarını görüyorlar.

Kısacası, Türkiye, bu zaman zaman giriştiği saldırı ve operas- yonlarla, bir yandan müdahale ve işgale karşı hazırlık yapıp, sın- ır bölgelerine büyük ölçüde yığı- lan orduyu teyakkuzda tutar- ken, her an geniş çaplı bir işgal eylemine girişebileceğini açık a- çık gösteriyor.

Bu geniş ve çok yönlü emper- yalist ve sömürgeci komplonun baş hedeflerinden biri haline ge- tirilen Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesi ise, açıkça söylemek gerekirse kendisini ilgilendirmiy- ormuşçasına seyirci olma ve olayların günlük akışının peşine takılma tutumunu sürdürüyor.

Birincisi, Kürd hareketi sözde

değil, artık gerçekte kendi mü- cdefesinin uluslararası gelişme- den ve özellikle Orta-Doğu'daki genel karmaşık durumdan soyut olmadığını benimseyip, durum ve niteliğini buna uygun bir ko- numaya getirmelidir. Artık Kürt ul- usal hareketi Orta-Doğu'daki- savaşçıl ya da barışçıl gelişmele- rinin asli unsurlarından biridir, Kürdistan siyasi hareketleri (parti ve örgütler) bunun gereğini yerine getirebilecek tutum ta- kınmalıdır.

İkincisi, Kürt ulusal hareketi dört ayrı parçada verilmesine rağmen, parçalardaki mücade- leler gerçekten birbirinden so- yutlanmadığı için düşman da öyle görmüyor, onları birbiri- yle olan bağlantıları içinde ele alarak planlarını ona göre yapı- yor. Kürt ulusal kurtuluş hare- ketleri de bu gerçeği kabul ede- rek bir an önce bunun gereğine uygun davranmak durumunda- dırlar. Örneğin Irak Kürdista- nı'ndaki hareket, "benim diğer parçalarla ilgim yok" deyip işin içinden çıkamaz. Çünkü o iste- mese de, uzak dursa da ilgisi var- dır. Onun mücadelesi Türkiye Kürdistanı'ndaki mücadeleyi et- kiliyor. Düşman da bunu böyle kabul ediyor.

PPKK bu gerçeği, defalarca dile getirdi ve tüm parçalardaki yurtsever siyasi parti ve örgüt- leri içine alacak "ulusal bir oto- rite"nin oluşturulması doğrultu- sunda önerici oldu. Genelde tüm parti ve örgütler parçalar arasın- daki işbirliği ve diyalogu benim- semekle beraber, bugüne kadar kalıcı somut bir adım atamadı- lar.

PPKK'nin Nisan 1985'teki Merkez Komitesi toplantısında, "ulusal otorite" doğrultusunda, diğer parti ve örgütlere öneril- mek üzere ayrıntılı ve somut bir taslak program oluşturuldu.

Pêşeng'in bu sayısında sözkou- nusunu öneri taslağının tüm met- nini bulacaksınız. Bunu tartış- malara ve bu konudaki çaba ve düşüncelere katkısı olur inancıyla yapıyoruz.

SOL BİRLİK ZİRVE TOPLANTISI

SONUÇ BİLDİRİSİ

Bir süre önce Sol Birlik Partileri arasında geçmiş çalışmaların gözden geçirildiği, geleceğe ilişkin kararların alındığı Zirve Toplantısı yapıldı. Toplantı sonunda ayrıca bir bildiri yayımlandı. Bildiriyi okuyucularımıza sunuyoruz.

Pêşeng Redaksiyonu

Türkiye ve Türkiye Kürdistanı Sol Birlik 1987 Zirve Toplantısı dünyada ve bölgemizde barışa yönelik tehditlerin olağanüstü arttığı koşullarda toplandı.

Biz bugün insanlığın bir yol ayırımıyla karşı karşıya olduğunu görüyoruz. İnsanlık günümüzde varolma veya yokolma tehlikesiyle karşı karşıyadır. Günümüzde insanlığın bir numaralı düşmanı Reagan yönetiminin temsil ettiği askeri sanayi kompleksi ve NATO başlarıdır. Geçen Ekim ayında Reykjavik'te Sovyetler Birliği ve ABD arasında yapılan görüşme bu gerçeği açıkça ortaya koymuştur. ABD yönetimi uzayı silahlandırma projesinde ısrar etmekte, nükleer ve konvansiyonel silahları arttırmakta, nükleer silah denemelerini sürdürmektedir. Reykjavik görüşmesi aynı zamanda kanıtladı ki, nükleer silahsızlanmayı gerçekleştirmek, nükleer tehlikeyi yoketmek mümkündür. Ne var ki, ABD yönetiminin ve yandaşlarının insanlığın geleceği konusunda sorumsuzca davranması nedeniyle bu fırsat kullanılamamıştır. Şimdi bütün barışsever güçler ve tüm insanlık nükleer denemelerin durdurulmasını istiyor. Yıldız savaşına karşı dünyanın dört köşesinden ve ABD'den tepkiler ileri boyutlara ulaşıyor. ABD'li bilim adamlarının ezici çoğunluğu bu projeye karşı çıkıyorlar ve projede görev alamayacaklarını açıklıyorlar. Tehlikeli gidişi durdurmak ve silahsızlanmanın yolunu açmak en başta sol güçlere düşüyor.

Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin iç dinamiği, dünya barışının başta gelen güvencelerinden

yaşayan sosyalizmin daha yetkinleştirilmesini hızlandırıyor. Böylece uluslararası gerginliğin giderilmesi ve yumşamanın yeniden sağlanması için şartlar daha elverişli hale geliyor. Biz Sovyetler Birliği'nin 15 Ocak 1986'da açıkladığı ve bütün dünyada büyük bir destek kazanan yeryüzünü 2000 yılına kadar atom silahlarından arındırma programını destekliyoruz. Bu öneriler Türk ve Kürt halklarının çıkarlarını yansıtır.

İran-Irak savaşının sürmesi, Filistin, Lübnan ve Kürt halklarının sorunlarının çözülme kavuşmamış olması, Kıbrıs ve Ege sorunlarında gerginliklerin devam etmesi, bölgemizde barışı ciddi bir biçimde tehdit ediyor. Bu nedenle Ortadoğu, Doğu Akdeniz ve Balkanlar'da ABD emperyalizminin kışkırtıcı politikası ciddi tehditler yaratıyor. Bölgemizde yıllardır süren ve ABD emperyalizminin çıkarlarına yarayan İran-Irak savaşı adil bir barışla sonuçlanarak durmalıdır. ABD emperyalizminin ve İsrail Siyonizminin Lübnan'da iç kışkırtıcı çıkarmak ve bu bölgeye müdahale planları önlenmelidir. Ülkesi işgal altında olan Filistin halkı kendi kaderini özgürce belirleyebilmelidir. Bu çerçevede bölgemizde silahlanma yarışının hızlanmasına karşı mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Bu mücadele bölgemizdeki bütün ilerici ve devrimci güçlerin ortak hareketini zorunlu kılıyor. Ancak bu yolla ABD'nin askeri üstünlüğü sağlama ve dünyanın her yerini kendi çıkar bölgesi ilan etme politikasını durdurmak mümkün olabilir.

Ülkede faşist diktatörlük rejiminin hala sürüyor olması, bölge barışı için de ciddi bir tehdit oluşturuyor; ABD emperyalizmi varlığını ve askeri-politik konumlarını her geçen gün güçlendiriyor. ABD yönetimi kısa ve orta menzilli nükleer silahlar yerleştirme, 54 adet uçak ve nükleer silah depolarını modernleştirme ve NATO silahlı kuvvetlerinin eylem alanlarını genişletme çabalarında ısrar ediyor. ABD yönetimi bir yandan el altından İran'la silah satarken, diğer yandan Kerkük, Musul'a yönelik olarak Türkiye'deki militarist ve yayılcı çevreleri kışkırtan kampanyalar düzenliyor. Sürekli canlı tutulmak istenen anti-Bulgar kampanya da bundan ayrı değildir. SİA anlaşmasının 5 yıl süreyle yeniden uzatılması bu rejimin ABD'ye kölece bağlılığının yeni bir göstergesidir. Bu anlaşma Türkiye, Kürdistan ve bölge açısından yeni tehditler içeriyor.

Faşist rejimin karakterinde niteliksel bir değişiklik söz konusu değildir. Başta sol güçler olmak üzere işçi ve emekçiler, Türk ve Kürt halkı üzerinde diktatörlüğün baskı ve zorbalığı sürüyor. Tutuklamalar, polis kovuşturmaları ve işkenceler devam ediyor. Hapishanelerde hala çok sayıda politik tutuklu bulunuyor. Bugün dünya ilerici, demokrat kamuoyunun tepkilerine rağmen DİSK ve Barış Derneği yöneticileri mahkum edilmek isteniyor. İşçilerin grev ve toplu sözleşme, öğrencilerin en temel demokratik hakları ve toplumun her kesiminden yükselen haklı istemler zorbalıkla bastırılmak isteniyor.

Türkiye'de ekonomik bunalım derinleşerek sürüyor. Enflasyon yeniden tırmanışa geçerken, dış borç ilk defa 30 milyar doları aştı. Zenginlerle emekçi halk arasındaki uçurum hızla büyüyor. Sefalet yaygınlaşırken, salgın hastalıklar, intiharlar, fuhuş ve adı suçlar görülmedik boyutlara erişiyor.

Türkiye Kürdistanı'nda devlet terörü bütün hızıyla devam ediyor; baskı, terör ve sıkıyönetim varlığını sürdürüyor. Kürt köyle ri zorla ve sahte gerekçelerle boşaltılıyor. Diktatörlük rejimi,

son olarak Kürt halkına yönelik çok geniş ve yaygın yeni bir sürgün planını devreye sokmuş bulunuyor. Bununla Kürt halkını zorla ertmek, bu halkın ulusal demokratik mücadelesini sindirmek amaçlanıyor.

Kıscacı, Batılı gerici çevrelerin iddialarının tersine Türkiye'de bugün demokrasi yoktur, en temel insan hakları ayaklar altına alınmaktadır. Bizler Sol Birlik partileri olarak dünya ilerici güçlerini, barış, demokrasi ve insan hakları için dayanışmalarını daha kararlı bir biçimde yükseltmeye çağırıyoruz.

Rejimin niteliğinde bir değişiklik olmamakla birlikte diktatörlük giderek zayıflamaktadır. Ancak bu, diktatörlüğün kendiliğinden ve kolayca çökeceği anlamına gelmiyor. Tersine diktatörlüğe karşı sol güçlerin, işçi ve emekçi yığınların, Türk ve Kürt halklarının zorlu bir mücadele yürütmesi gerekiyor. Eğer engelleme olmazsa önümüzdeki genel seçimlere kadarki dönem bu açıdan büyük önem taşıyor. Bu dönemde demokrasi güçlerinin birliği ve kararlılığı, yığınların aktif mücadelesinin yükseltilmesi, özal hükümetinin yıkılması, ordunun politik yaşama müdahalesinin önlenmesi, ve demokrasinin önündeki engellerin aşılması için zorunludur. Bütün baskılara rağmen yığınların mücadelesinde gözle görülür bir canlanma vardır. Başarıyla sonuçlanan NETAŞ grevi, Evren-Özal diktatörlüğüne karşı işçi sınıfının mücadele kararlılığını yansıttı. Bu grevin etrafında yurtiçinde ve dışında demokrasi güçleri örnek bir dayanışma gösterdi. NETAŞ işçilerinin bu yiğit direnişi işçi sınıfının mücadelesine yol gösteriyor. Hak verilmez alınır ilkesini bir kez daha doğruluyor. İşçi hakları ve demokratik bir rejim için sendikaların kararlı mücadeleleri bugün çok daha fazla önem kazanmıştır. Bu nedenle işçi dilekçeleri eylemini, Türk-İş'te, diğer konfederasyon ve bağımsız sendikalarda oluşan ilerici yönelim gelişmeleri Sol Birlik tüm gücüyle destekleyecektir. Sendikal birlik yolunda atılacak her adıma omuz verecektir.

Sol Birlik demokrasiden yana tüm güçleri DISK, TÖB-DER ve Barış Derneği üzerindeki yasa-

ğın kaldırılması ve bu örgütlerin yeniden açılması için mücadeleye çağırıyor. Ülkemizdeki barış mücadelesini yükseltmek yolundaki girişimleri destekliyor.

Öğrenci gençlik, tüm baskı ve engellemelere rağmen YÖK'e karşı demokratik bir üniversite için mücadelesini sürdürüyor. Sol Birlik öğrenci gençliğin bu haklı mücadelesinin yanındadır. Bu mücadelenin başarısı öğrenci gençliğin politik farklılıklar nedeniyle bölünmesinin önlenmesi ve en geniş birliğinin sağlanmasından geçiyor.

Dünyada, bölgemizde, Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'ndaki gelişmeler barış ve demokrasiden yana tüm güçlerin sorumluluklarını daha da arttırıyor. Sol Bir-

lik Bu sorumluluk bilinciyle üzerine düşen görevleri daha enerjik bir biçimde yerine getirme kararındır. Sol Birlik barış, demokrasi ve toplumsal ilerlemeye yönelik adimlarını elden geldiğince örgütleyicisi ve destekleyicisi olacaktır. Sol Birlik bu amaçlar için, Türk ve Kürt halklarının ulusal ve sosyal kurtuluş yolunu açmak için, aynı amaçları paylaşan güçlerle diyalog ve işbirliğini geliştirmeye hazırdır. Sol Birlik en başta devrimci, sol güçler olmak üzere demokrasinin birliğinin sağlanması için elinden gelen her çabayı gösterecektir.

SOL BİRLİK

Bir Sezadenin TV Şovu

Militarist Türk Ordusu'nun sa vasף uçaklarının Irak Kürdistanı'nı bombaladıkları 4 Mart 1987 gününün akşamı 20.00 haberlerini dinlemek için ekran başına geçenler bir "süpriz"le karşılaştılar. Haber özetlerinden sonra yaklaşık yarım saat "video konferansı Bakanlar Kurulu Toplantısı" yayımlandı.

Önce Özal bir giriş konuşması yaptı ve Irak Kürdistanı'na yönelik saldırı Özal'ın ağzından duyuruldu. Özal, "ihtimal" ile "şans" ve "bugün" ile "geçenler" sözcüklerini birbirine karıştırdı; ama halkımıza olan düşmanlığını "iyi" kustu. Sonra "samimi bir hava" içinde sorulu- cevaplı seans başladı. Bakanların, Özal'ın ve soruların önceden hazırlandıkları açıkça ortadaydı. Binlerce kilometre uzaklıktaki Özal'ın ekrandaki görüntüsü önünde ayağa kalkan, kendine ikidebir çekidüzen veren bakanlar oldu. Bakanların tümü TV şovuna hazırlıklı gelmişlerdi. Sanki Özal Ankara'da Bakanlar Kurulu salonundaymış gibi bakanlarca selamlanıyordu.

Houston'daki By-Pass ameliyatı, bazı çevrelerce "bir sezadenin düğünü"ne benzetilen Özal'ın 4 Mart'taki süprizi de olsa olsa "bir şahzenin TV şovu" olarak değerlendirilebilir. Herşeyin önceden soru ve cevaplar da-

hil hazırlandığı o denli açıktı ki geniş burjuva çevrelerden dahi sert tepkiler geldi.

Özal'ın deyimleriyle "Türkiye'deki iletişim olanaklarını, Bakanlar Kurulu'nun nasıl çalıştığını halka göstermek için "düzenlenen "uyduldu", "video konferansı Bakanlar Kurulu Toplantısı"nın maliyeti bazı çevrelerin belirttiğine göre 240 milyon, bazılarına göre de 547 milyondur. Bu maliyetlere Amerika'daki masraflar dahil değildir. Hükümet çevreleri maliyetin 2 milyon 600 bin olduğunu söylüyorlarsa da gerçek rakamların ancak yüzmilyonlarla ifade edilebileceğini için ehli olanlar açıkça söylüyorlar.

Reklam olduğu her yönüyle ortada olan "TV şovu"nun geri kalan yarım saatinin da TV'de yayınlanması için Özal'ın direktif verdiği söyleniyor. Sürekli zam yapan, taban fiyatları düşük tespit eden Özal hükümeti bir toplantı için yüzmilyonlar harcayabiliyor. Hükümetin borazanlığını yapan TRT de, yaklaşık yarım saat "Şezadenin TV şovu"nu TV'den ana haber bülteninden veriyor. Her şey apaçık ortadadır.

Mart 1987
İ.ŞİVAN

YENİ BİR PROVAKASYON HALKASI:

NÊRWÎH (TAŞDELEN) KATLIAMI

22'yi 23 Şubat'a başlayan gece Uludere'nin Nêrwîh (Taşdelen) köyünde 14 kişinin ölümü, dokuz kişinin de ağır yaralanması olayı, Şubat'ın son haftasının en çok konuşulup tartışılan, sansasyonlu yapılan konulardan biri oldu.

Bu kanlı olayın amacı, nedenleri, failleri hakkında burjuva basını, radyosu, televizyonu epey sansasyon yarattı, yaratacak. Türkiyeli ve Kürdistanlı devrimci demokrat parti ve örgütler de bu konuda çeşitli düşüncelerle olayı tartışıp irdelleyecekler ve yayınları yoluyla, olaya yaklaşımlarını kamuoyuna duyuracaklardır.

Nêrwîh köyünde gerçekleştirilen son kanlı olay ve ardından meydana gelen gelişmeler Ortadoğu ve Kürdistan'daki gelişmelerden, sahnelenen tezgahlardan ayrı ele alınamaz. Özellikle Irak-İran savaşı, Irak Kürdistanı'nda Saddam Diktatörlüğüne hergün ölümcül darbeler indirerek gelişip güçlenen Kürdistan halkının kurtuluş mücadelesi, bunun Evren-Özal çetesini ve emperyalist efendilerini her geçen gün daha da tedirgin etmesi, Türk ordusunun Irak'a girme planları, bu planları gerçekleştirmek için tezgahlanması muhtemel provakasyonlar içinde ele alınıp irdelenirse ancak doğru teşhislere varılır.

Bilindiği gibi Türk cuntası, 1980'den beri defalarca Irak Kürdistanı'na saldırarak için çeşitli provakasyonlara başvurdu. 1983'te Uludere'nin Yekmale mezarısında öldürülen bir üstteğmen ve üç askeri bahane ederek Irak Kürdistanı'na saldırdı. Hiç bir amacına varmadan geri çekildi. 1986'nın 16 Ağustos'unda Uludere'nin Şiwêt (Ballı) köyü yakınında öldürülen 1 binbaşı ve 10 erin ölümünü bahane ederek Irak Kürdistanı'ndaki sivil ve

peşmerge üslerini bombaladı. Bu saldırganlık da, cuntanın istediklerine varmasına yetmedi. Cunta, her seferinde saldırganlığına "Irak Kürdistanı'ndan sızan teröristleri" hedef gösterdi, saldırganlığına gerekçe yaptığı "olayın faillerini" Irak Kürdistanı'nda aradı. Nêrwîh katliamı da bir provakasyon denemesidir ve yine cuntaya göre katliamı yapanlar Irak Kürdistanına kaçmışlar, oralara girip yakalamak (!) gerekiyor.

NEDEN NÊRWÎH SAHNE?

Hakkari iline bağlı Uludere'nin Nêrwîh köyü Irak Kürdistanı'na sınırlı, iki bine yakın nüfuslu bir köy. Coğrafik konumu itibarıyla, Irak Kürdistanı'na açılan geçiş yollarının odak noktalarından biri. Halkı yurtsever ve özellikle Irak Kürdistanı'ndaki mücadeleye emeği geçmiş bir köy. Faşist cunta her türlü gerici entrikalarıyla köylüleri uşaklaştırmaya, sindirmeye ve göçe zorladı. Yedi yıllık faşist terör ve saray entrikalarıyla, MİT'iyile, itiyile, parayla, kabileler arası çelişki ve kan davasını kullanarak 6 kişilik bir "köy korucusu" grubu oluşturabildi. Nêrwîhli hiç bir insan sömürgecilerin ağır dayatından, jandarma dipçüğünden, hakaretinden nasipsiz kalmamıştır.

Başta Nêrwîh köylülerine karşı olmak üzere, 12 Eylül faşist diktatörlüğünün baskı, sindirme, muhbirleştirme, parayla satınalma yöntemleri T.C sömürgeciliğinin tarihinde eşi az rastlanırsafhaya ulaştı. Bugün Nêrwîh'te faşist cuntaya "Köy Koruculuğu" görevini üstlenen kişiler bile akıl almaz işkencelerden geçtiler. Bugün en ad konuma düşmüş çetelerden Nasir Kaya bile tam 12 gün köy

karakolunda, kışın soğukunda işkence gördü. Ona ineği, bir kaç keçisi satılarak silah aldirtilip hükümete teslim ettirildi. Şu anda köy muhtarlığını yapan Sabri Çetin 2/119'ncu Seyyar Jandarma Taburunda gördüğü işkenceler yüzünden 1985'e kadar zorla ayakta kalabiliyordu. Kıscası bugün cuntaya uşaklık yapanlar, ulusal ihanetçi tutum takınanlar bile sömürgeci baskı ve işkencenin acısını ve izlerini taşımaktalar. Cunta Nerwîh ve çevre köylerde, köy koruyuculuğuna mecbur ettiği kişilere hiçbir gün güvenmedi. Zaman zaman kendisine çete yaptığı kişileri en akıl almaz işkencelere tabi tuttu. Millsleştirdiği kişilere yetki verdi, yüceltti, ardından silahlarını elinden aldı ve onları köyden kovdu. Çetelerini halkın karşısında defalarca "rezil-ü rüsva" etti.

T.C. sömürgeciliği Nêrwîh halkının geçmiş temiz yurtseverlik düzeyini çok iyi bilir. Nêrwîh köylülerini defalarca jandarma zülmüne karşı direndi, jandarma birliklerini tartaklayarak köyden kovdu. 1963'te iki kez jandarmaların halkın başındaki kefiyeleri yırtması üzerine jandarmaya çatıştı ve jandarmalara "eşek sudan gelinceye kadar" dayak atıp köyden kovaladılar. 1974'te Asteğmen Yahya Tamer Turan isimdeki köy karakol komutanı aynı köyden birine işkence etti diye, onu ve 15 kişilik jandarma birliğini linç ettiler. 1977'de Ortabağ Nahyesinden bir uzatmalı başçavuş 15 kişilik bir jandarma müfrezesiyle köye baskın yaptı. Irak Kürdistanı'ndan iki peşmergeyi bir evde silahlarıyla yakaladılar. Köyün erkekleri silahlarını alarak Nahiyeye giden yolu kestiler. Halime adındaki yiğit bir kadın, 20 kişilik bir kadın gücüyle bastonlarla

Devamı S.9'da

KÜRDİSTAN ULUSAL KONGRESİ

KURULUŞ İLKE VE ÇALIŞMA YÖNTEMLERİNE İLİŞKİN

PPKK'NİN ÖNERDİĞİ TASLAK PROGRAM

GİRİŞ:

Kürt ulusu, ülkesi dört parçaya bölünerek egemenlik altına alınan, bütün ulusal demokratik hakları gaspedilen; sömürü ve baskı altında tutulan; yeraltı-yerüstü zenginlik kaynakları ve manevi değerleri talan edilen bir ulustur.

Kürdistan, yeraltı ve yerüstü zenginlik kaynakları, stratejik yeri ve önemi, insan gücü bakımından tarih boyunca istila ve işgallere uğramıştır. Osmanlı İmparatorluğu ve İran, Kürdistan üzerinde egemenlik kurmak için yıllarca hem Kürdistan halkına hemde birbirlerine karşı amansız kanlı savaşlar yürüttüler. İlk defa 1514 yılında Çaldıran Savaşı'ndan sonra bu iki imparatorluk Kürdistanı kendi aralarında resmen böldüler. 18. yüzyıldan başlayarak Kürdistanı egemenlik altına alma çabalarına batının sömürgeci devletleri de katıldılar. Kürdistan üzerindeki mücadele, bu haliyle içinde bulunduğumuz yüzyılın başına kadar geldi.

Dünyayı kendi aralarında paylaşmak isteyen emperyalist devletlerin başlattıkları I. Paylaşım Savaşı'nın amaçlarından biri de Kürdistan'ın paylaşılmasıydı. Kürdistanı ikinci kez bölme çabaları, 1916'daki SEİKS-PİCO gizli anlaşmasıyla başladı. I. Paylaşım Savaşı'nın sonunda Osmanlı İmparatorluğu'nun yenilmesiyle Kürdistan, İran, Osmanlı İmparatorluğu, İngiltere ve Fransa'nın egemenliği altına girdi.

Ancak imparatorluğun dağılmasıyla kurulan Türkiye Cumhuriyeti'nin ardından imzalanan Lozan Anlaşması'yla, Kürdistan resmen bölünerek Türkiye, İran,

İngiltere ve Fransa'nın egemenliği altına sokuldu. Daha sonra İngiltere ve Fransa'nın bölgeden çekilmeleriyle bunların egemenlikleri altındaki parçalar yeni kurulan Irak ve Suriye'nin egemenliklerine bırakıldı.

Bugün, Kürdistan halkını zorla egemenlik altında tutan, ulusal haklarını ve hatta varlığını yadsıyan, her türlü zenginlik kaynaklarını talan edenler, Türkiye, İran, Irak ve Suriye'nin sömürücü egemen sınıfları başta olmak üzere işbirliği ettikleri emperyalist güçlerdir. Bu güçler, Kürdistan'da bazı işbirlikçilere dayanarak egemenliklerini sürdürüyorlar.

Kürdistan halkı, ulusal demokratik haklarına kavuşmak, kendi geleceğini kendi eliyle özgürce belirlemek için söz konusu güçlere karşı mücadele ediyor. Bu mücadelede Kürdistan halkının dost ve müttefikleri, içte; halkımızı zorla boyunduruk altında tutan ülkelerin emekçi halkları, onların ilerici anti-emperyalist ve demokrat güçleri, dışarıda; başta Sovyetler Birliği olmak üzere sosyalist sistem, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı hareketi, bağımlı ve sömürge ülkelerin ulusal kurtuluş hareketleri, dünyanın barış, demokrasi ve insan haklarından yana tüm kuruluş ve kişileridir.

Kürdistan halkının iradesi dışında ülkesinin parçalanarak egemenlik altına alınması, hem başta Birleşmiş Milletler yasa ve kararları olmak üzere uluslararası anlaşmaları, barış içinde bir arada yaşam prensiplerini hiçe sayan çağdışı adaletsiz bir olgu, hem de bölgemizde adil ve sürekli bir barışın sağlanması

önünde başlıbaşına bir engeldir. Yalnız Kürt halkını ağır baskı ve adaletsizliklerle karşı karşıya bırakmakla kalmayan, bölge halklarının huzur ve güvenliğini de yok eden bu çağdışı olguya son vermek, bölgemizin ve dünyanın tüm barış, demokrasi ve insan haklarına sahip çıkan güçlerinin temel görevlerinden biridir.

İradesi dışında kendisine zorla dayatılan bu statüye, Kürt halkı hiçbir zaman razı olmamış, boyun eğmemiştir. Halkımızın tarihi, kendisini boyunduruğa vuran, maddi ve manevi değerlerini yoketmek isteyen yabancı güçlere karşı kahramanca direnişlerle doludur. Her başkadiri acımasız kanlı katliamlarla ve uluslararası gerici emperyalist komplolarla bastırılmasına rağmen halkımızın mücadelesi durmamış, bugün de sürüyor.

Mücadelenin günümüze kadar kurtuluşu gerçekleştirememiş olmasının pekçok nedeni var. Bu nedenlerin en önemlilerinden biri de ülkemizin parçalanmış ve her parçada da Kürt halkının ulusal demokratik güçlerinin birliğinin sağlanamamış olması, bu güçlerin , aralarındaki sorunların çözümünde şiddete başvurmalarıdır.

Günümüzde, Kürdistan, ulusal demokratik kurtuluş aşamasından geçiyor. Ulusal demokratik kurtuluş sorunu; Kürdistan ulusal güçleri arasındaki parçalanmışlığa son verme Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını gerçekleştirme, demokrasi ve toplumsal ilerleme emekçi halkın yaşam standartlarını yükseltme ve sosyalizme giden yolu açma sorunudur. Bu sorun aynı

zamanda emperyalizmin bölge halklarına karşı düzenlediği kompo ve planları boşa çıkarma, Kürt halkının beraber yaşadığı halkların devrimci mücadelelerine aktif katılım, dünya barışı ve güvenliğini sağlama mücadelesine omuz verme sorunudur.

Kürdistan Ulusal Kongresi'nin kuruluşu nedeni, bu sorunların çözümünde üzerine düşen görevleri yerine getirme bilinç ve sorumluluğudur.

A D :

Kürdistan'ın dört parçasından politik parti ve örgütleri, mesleki, kadın, gençlik örgütlerini, işçi sendikalarını, köylü birliklerini, Kürdistan ve Kürt toplumu üzerine ekonomik, toplumsal, siyasal, kültürel, tarihsel ve diğer bilimsel çalışmalarla görevli bilimsel akademi ve enstitüleri, iç tüzükteki esaslara göre içinde toplanan birliğin adı "KÜRDİSTAN ULUSAL KONGRESİ", kısa adı "KONGRE"dir.

İLKELER :

1- Emperyalizme, sömürgeciliğe, işgalciliğe, ırkçılığa, şövenizme, siyonizme ve faşizme karşı olmak.

2- Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının savunmak.

3- Ulusların ve halkların kendi geleceklerini özgürce belirleme hakkına sahip çıkmak, tüm sorunların çözümünde, eşitlik temelinde karşılıklı görüşmeler yolunu esas almak.

4- Silahlanma yarışına, nükleer silah üretimine karşı çıkmak, barış, yumaşma ve silahsızlanma için mücadele etmek.

5- Her parti ve örgütün bağımsızlığına, örgütsele bütününü saygı göstermek, içişlerine karışmamak, sorunların çözümünde eşitlik ve karşılıklı anlayış temelinde görüşmeler yolunu esas almak.

6- Kürt halkının ulusal demokratik haklarını gaspeden, halkımıza ve mücadelesine düşman olan güç ve devletlerle işbirliğini reddetmek, ülkemizi egemenlik altında tutan ülkelerin halklarıyla işbirliği ve ortak mücadeleyi esas almak.

AMAÇ :

1- Kürdistan toplumunun ekonomik, sosyal, kültürel ve tarihsel sorunlarını araştırma, ortaya çıkarma, çözümleyici önerilerde bulunma, Kürdistan ve uluslararası kamuoyunu bu yönde bilgilendirme, sözkonusu çözümleme ve perspektiflerin hayata geçmesi için ülkenin bütün parçalarında ve uluslararası alanda çaba sarfetme.

2- Her dört parçadaki Kürt halkını ve onun politik ve diğer toplumsal güçlerini birbirine yakınlaştırma, aralarında ulusal demokratik amaçlar çerçevesinde işbirliği sağlama ve parçaların her bir parçadaki kurtuluş hareketiyle maddi ve manevi desteğini güçlendirme.

3- Uluslararası alanda Kürt ulusal demokratik hareketiyle dayanışmayı güçlendirme, harekete her türlü maddi ve manevi olanakları sağlamaya çalışma.

4- İlkeler alt başlığında belirlenen tüm ilkelerin hayata geçmesi için mücadele verme.

5- Uluslararası platform ve kuruluşlarda Kürdistan ulusal demokratik hareketini ve Kürt halkını temsil etme.

ÇALIŞMALAR :

Yakarıdaki amaçların gerçekleştirilmesi için KONGRE;

1- İç tüzükte belirlenen esaslar doğrultusunda kendi içinde örgütlenmeye gider, bünyesine bağlı büro ve komiteleri kurar.

2- Çeşitli düzeyde yayın organları, ajans ve enformasyon araçlarını oluşturur.

3- Ekonomik, toplumsal, siyasal, kültürel, tarihsel ve diğer bilimsel araştırmalar için uzman kuruluşlar, bilim kurulları kurar, bunlara gerekli maddi, teknik ve insan olanaklarını sağlar, aynı konularda uzman olan çeşitli ulusal ve uluslararası kuruluşlarla işbirliği yapar.

4- Araştırma ve çalışmaların sonuçlarını ulusal ve uluslararası düzeydeki bilimsel ve siyasal toplantılarda, konferanslarda tartışır, bunları çeşitli yayın, bildiri, broşür ve kitaplar aracılığıyla halkın ve uluslararası kamuoyunun görüşüne sunar. Bu yönde kamuoyu oluşturmak ve

destek sağlamak için mücadele verir.

5- Kürt ulusal demokratik hareketine ve Kürt toplumunun çeşitli sorunlarına maddi destek sağlamak için ulusal ve uluslararası düzeyde yardım ve dayanışma kampanyaları açar. Kürt halkının mücadelesine sempati duyan, insan haklarına, barış ve demokrasiye sahip çıkan kuruluş ve güçlerden, insani amaçlarla kurulmuş ulusal ve uluslararası kuruluşlardan yardım talep eder.

6- Kürdistan ulusal demokratik mücadelesine ve Kürdistan toplumunun gelişim ilerlemesine çok gerekli olan bilim adamlarının, teknik ve uzman kadroların yetiştirilmesi için dost güç ve devletlerle ilişkiye geçer, bu olanakları sağlamak için çaba sarfeder.

7- Kürdistan sorununun ve Kürt halkının haklı ulusal demokratik haklarının uluslararası alanda destek bulması için, bu sorunlarla ilgili çeşitli ulusal ve uluslararası kuruluşlar nezdinde girişimde bulunur, uluslararası toplantılarda temsil edilmek, Kürt halkı adına taraf ve söz sahibi olmak için çaba sarfeder. Ortadoğu'daki ilerici, anti-emperyalist parti ve örgütlerle, özellikle Kürt halkının birlikte yaşadığı Arap, Türk ve İran halklarıyla, onların ilerici, devrimci-demokrat örgütleriyle işbirliği yapar. Bu halkların mücadele birliğinin gerçekleşmesi için çaba sarfeder.

8- Bu görevlerin gerçekleştirilmesi için tüzükte belirlenen esaslar doğrultusunda, yetkilendirilmiş organları aracılığıyla gerekli araç, olanak, kuruluş ve kişileri seferber eder.

KONGRENİN YAPISI :

- A- Ulusal Kongre
- B- Genel Meclis (Genel Yönetim Kurulu)
- C- Yürütme Konseyi
- D- Şube ve Temsilcilikler
- E- Alt Bürolar

A)1- ULUSAL KONGRE, bağlı örgütler açısından bağlayıcı ve danışman nitelikli olmak üzere iki tür kararlar alabilen

Kongre'nin en yüksek organıdır. Ulusal Kongre'nin kararları hiyerarşi içinde tüm düzeydeki organlar açısından bağlayıcıdır.

2- Ulusal Kongre, dört yılda bir Genel Meclis'in çağrısı üzerine toplanır. Genel Meclis'in Kongre'yi toplamaması durumunda, bir önceki Ulusal Kongre üyelerinin 1/3'ü Kongre'yi toplantıya çağırabilir. Genel Meclis, olağanüstü hallerde süre dolmadan da Kongre'yi toplama yetkisine sahiptir.

3- Ulusal Kongre kararları katılan üyelerin salt çoğunluğuyla alınır.

4- Kongre, Kürdistan'ın dört parçasından üye politik parti ve örgütlerin, meslek kadın ve gençlik örgütlerinin, işçi sendikaları ve köylü birliklerinin, üye bilimsel akademi ve enstitülerin, Genel Meclis tarafından belirlenen usule göre seçilmiş delegelerinden oluşur.

5- Kongre, delegelerinin en az yarısından bir fazlasının toplanmasıyla oluşur. Böylece bir çoğunluk sağlanamadığı durumda, Kongre en geç iki ay sonra toplanmak üzere ertelenir. İkinci toplantıda çoğunluk aranmaz.

6- Ulusal Kongre, Genel Meclis'in çalışması ve mali raporlarını ve üyelerin önerileri doğrultusunda oluşturulacak komisyonların raporlarını görüşüp karara bağlar.

7- Yeni Genel Meclis'in tüm ve Yürütme Konseyi'nin dört üyesini seçer.

8- Kürdistan ve çeşitli uluslararası sorunlarla ilgili kararlar alır.

B)1- GENEL MECLİS, Ulusal Kongre'den sonra Kongre'nin en yetkili organıdır. Kürdistan'ın her parçasındaki tüm üye örgütleri adına en az ikişer ve siyasi olmayan birlik ve kuruluşlardan birer olmak üzere tüm Ulusal Kongre'ye seçilen üyelerden ve Yürütme Konseyi üyelerinden oluşur.

2- İki kongre arasında örgütün tüm faaliyetlerinin sorumludur. Yılda bir toplanır, Kongre kararları ve tüzük ilke ve amaçları doğrultusunda çalışmalarını yürütür. Yürütme Konseyi'ne gerekli talimatları verir ve çalışmalarını denetler.

3- Kararlar salt çoğunlukla alınır.

nır.

4- Kendi arasında gerekli işbölümünü yapar.

5- Gerekli büro ve temsilciliklerini kurar, bunların çalışma yöntemlerini bir yönetmelikle belirler.

C)1- YÜRÜTME KONSEYİ, Ulusal Kongre'nin ülkenin her parçasından seçtiği birer politik temsilciden oluşan dört ve bu dört üyenin Genel Meclis üyeleri arasından oybirliğiyle seçtikleri bir üye olmak üzere, beş üyeden oluşur.

2- Politik kararları oybirliğiyle, yürütmeye ilişkin kararları oyçokluğuyla alır.

3- Tüzük, Ulusal Kongre ve Genel Meclis kararları doğrultusunda örgütün faaliyetlerinin yürütümünden sorumludur. Kendi arasında işbölümü yapar.

4- Genel Meclis'in oluşturduğu şube, temsilcilik ve büroları yönetir.

D) ŞUBE ve TEMSİLCİLİKLER, Genel Meclis'in uygun gördüğü yerlerde kurulurlar. Çalışma esasları, Genel Meclis'çe, bir yönetmelik aracılığıyla belirlenir. Faaliyetlerinden Yürütme Konseyi'ne karşı sorumludurlar.

VAN:

«İkinci Dalan»ın Marifeti

T. Özal tarafından "İkinci Dalan" olarak adlandırılan Van Belediye Başkanı Mustafa Çuhaz'ın başı bugünlerde dertte. Hem de faşist anayasanın öngördüğü "siyasal yaşamı" söndürebilecek bir dert.

Çünkü M. Çuhaz sahte belge düzenlemekten 2 yıllık bir cezaya çarptırılmış durumda. Asker gitmek için yıllar önce düzenlenen sahte belgelerin ortaya çıkması üzerine mahkemece verilen ceza İkinci Dalan'ın açarlığını tutuşturdu. Hakkında tutuklama kararı çıkmasına rağmen, ANAP'lı olmanın kazandırdığı avantaj nedeniyle yakalanmayarak Ankara'nın yolunu tuttu ve "sevgili başbakanlığı-

E) ALT BÜROLAR, Genel Meclis, propaganda ve enformasyon alanında, ekonomik, sosyal, siyasal, kültürel, mali, istihbarat, dış ilişkiler ve diğer bilimsel çalışma alanlarıyla ilgili bürolar kurar bunların çalışma esaslarını belirler. Bu bürolar Yürütme Konseyi'ne bağlı olarak çalışırlar.

ÜYELİK:

1- Kürdistan Ulusal Kongresi'nin iç tüzüğünde belirlenen koşulları haiz ve Kongre'nin ilke, amaç ve çalışma yöntemlerini benimseyerek aldığı kararları uygulayan, örgütün organlarında fiilen görev alan ve kendisine düşen ödentiyi düzenli ödeyen örgütler Kongre'ye üyedirler.

ÜYELİKTEN ÇIKARMA:

Üyelikten çıkarma yetkisi sadece Ulusal Kongre'nindir. Genel Meclis, bir üye örgütü dondurabilir ve üyelikten atılması için Ulusal Kongre'ye öneride bulunabilir. Üyeligi dondurulan ya da atılma istemiyle Kongre'ye verilen örgüt, Kongre'de kendini savunma hakkına sahiptir.

nin" Bypass düğümünden dönmelerini bekliyor. Nasıl olsa Özal bir yolunu bulur.

İkinci Dalan, Ankara'nın yolunu tutmadan önce Van'da da birşeyler yapmaya çalıştı. Söylenildiğine göre mahkemeye 100 milyonluk rüşvet teklif etti; ama yine de mahkumiyetini önleyemedi. Bu nedenle ki, kararı Yargıtay düzeyinde bozdukmak için milyonlarıyla birlikte Ankara'ya mesken tuttu.

M. Çuhaz'ın geçmişi araştırıldığında, belediye başkanlığının ANAP saflarında sürdürülmesi-nin nemeven ganimetler yaratıldığı kolaylıkla anlaşılabilir. 25 Mart 1984 yerel seçimlerinde

Devamı s.11'de

NERWIH (TAŞDELEN) KATLIAMI

Baştarafı S.5'te askerlere giriştiler ve iki peşmergeyi ellerinden kurtardılar. Defalarca Irak Kürdistanı'na kaçak geçiş yaparlarken jandarma pusularıyla çatışarak jandarmaları esir alıp sonradan serbest bıraktılar. En son 23 Mart 1981'de sömürgeci militarizmin beşyüz (500) askeri köyü bastı. Köyde teslim olmasını istedikleri dört kişinin karısını rehine aldılar.

Bu dayanılmaz tutum karşısında, bütün köylü, kadın,erkek,çocuk askeri cemelere bindirilen kadınları kurtarmak için direnişe geçtiler. Taşlı sopalı, direnişe ve protesto yürüyüşü köyün dışındaki Kasrık mıntıkasına kadar sürdü. (yaklaşık 6 km) Köylülerin üzerine yayılım ateşi, dipçiklerle saldıran beşyüz asker onları direnişten caydıramadılar ve dört rehine kadını serbest bırakmak (Bakınız ARMANÇ sayı 38) zorunda kaldılar. Bütün bu olaylar sömürgeci faşistlerin resmi MİT raporlarıyla arşivlerinde ve belleklerinde.

Yine Irak Kürdistanı'ndaki Kürt ulusal hareketin 1975 yenilgisinden sonra Nerwih'e sığınan 12 peşmerge ailesi 1975'ten 12 Eylül darbesine kadar köy halkının ortak yardımlaşmasıyla korundu. Onlara evlerini verdiler. Hertürlü ihtiyaçlarını köyün yaşam standartlarına göre karşıladılar. Kişilik yakacak odunlarını bile karşıladılar. Yerli halk kendi silahıyla, cephanesiyle, gönüllü bir peşmerge müfrezesi kurup Irak Kürdistanı'nda partizan savaşına katıldı. Tüm bunlar köy halkının yurtseverliğini, sömürgecilere olan kinini, kurtuluşa olan özlemlerini ifade ediyor.El-betteki böyleli bir köyün halkını sindirmek, provake etmek, katletmek sömürgecilerin vazgeçemeyeceği bir durumdur.

Nerwih köyü halkı şu anda yas içinde. Leyla Kasım'ın adıyla bilinçli bir şekilde isimlendirilen iki kız çocuğu da içlerinde toplam 14 kişiyi birden toprağa gömdüler. Evren-Özal çetesinin İçişleri Bakanı Yıldırım Akbu-

lut, Emniyet Genel Müdürü, valileri, kanlı eli komutanları Nerwih'e doluştular. Halkın duyularını istismar eden konuşmalar, büyük vaatler yaptılar. Nerwih halkına kendileri dışında düşmanlar göstermeye büyük çaba sarfettiler. Sömürgeci ordu ve özel komando birlikleri yığıldı halkın başına. Bu barbar komando, güya Kürdistan halkını kurtaracak, onların acı ve ızdıraplarını dindirecek ve "tetöristleri" yakalayacak, halkın "hesabını" soracak.

Sömürgeci faşistler ne kadar Hızır rolüne girerlerse girsinler, genelde Kürdistan halkı, özelde Nerwih köylüleri onları çok iyi tanıyor. Bu katliamın gerçek nedenini, ve sahiplerini çok iyi tanıyor. Kuzu postuna bürünmüş kurdun ne kadar canavarca bir düşman olduğunu yılların deneyiminden tanıyor.

Nerwih katliamı, Irak Kürdistanı'nı işgal etme provalarına gerekçe olarak sahnelenmiş bir sanaryodur. Sanaryoyu sahnele-

DIYARBAKIR:

Bazı "Yorgun Savaşçılar" Seçkin Kulüplerde

Yıllardır dünyada ve -Türkiye'de faaliyet sürdüren ve daha çok "seçkin" bürokrat ve teknokratların üye oldukları bazı kulüp ve vakıflar vardır. Uluslararası bağlantı ve örgütlenmeleri olan Rotary, Lyons ve Diners gibi kulüpler bunlardan bazılarıdır. Ayrıca ülkeden ülkeye göre farklılıklar gösteren kulüp ve vakıflar da vardır. Bunlara, Anadolu Kulübü ve SİSAV örnek verilebilir.

Zaman zaman seminer, toplantı, balo ve benzeri etkinlikleriyle kamuoyunun haberdar olduğu "seçkin" kulüpler, aynı zamanda devlet bürokrasisi ile toplum diğer "seçkinleri"nin diyalog içinde oldukları, kaynaştıkları örgütlenmelerdir. Bazen düzenledikleri etkinliklerle "hayir-severlikleri"ni gösterebilirler de esas

yen bizzat faşist cuntanın MİT'i, kontgerillası, vurucu anti terör örgütleridir. Faşist cunta bunu PKK'ye (Apoculara) malediyor. PKK'nin ağzını diline dolayarak bütün Kürdistanlı yurtsever güçleri halkın can, mal, namus düşmanı ilan ediyor, kendisini koruyucu, kollayıcı...

Apocuların bu katliamla ilgili resmi açıklamaları ne olur; onu ileride göreceğiz. Belki de "köy koruyucularını cezalandırdık" diye manşet atarlar. Kötümser bir ihtimalle, Apocular bu katliamı üstlense bile, Türk MİT'inin senaryosudur. Kim, hangi amaçla, ne için bu katliamı gerçekleştirmişse, esas sorumlu faşist Evren-Özal çetesidir. Halklarımız bu diktatörlüğü yıkmayınca kadar da, bu tür provakasyonlar günlük olağan şeyler olarak sahnelenecektir.

B.ZERDEŞT
3.1.1987

işlevleri kapitalist ülkelerde kamu ve özel sektördeki "seçkinleri" biraraya getirmektedir. Bunlar bazı alanlarda lobi görevini de görürler.

İşte bu kulüplerden bazıları son yıllarda Diyarbakır'da da faaliyetlerini yoğunlaştırmış durumdadırlar. İşin dikkat çeken yönlerinden biri bazı "yorgun savaşçılar"ın da kulüpler arasındaki etkinlik yarışında yerlerini almış olmalarıdır. Örneğin "yorgun savaşçılar"dan bir müteahhit şu anda Rotary Kulübü'nün faal elemanlarından birisidir ve çabası demokrat, yurtsever bazı kimseleri de "kendini" kulübüne kazandırmaya yöneliktir.

Ne ki bu "yorgun savaşçı"nın çabaları sözünü ettirilmiş de
Devamı S.12'de

ZORUNLU İSKANLARLA KÜRDİSTAN HALKI YILDIRILAMAZ

Baştarafı S.1'de

kimliğinden yoksun bırakmak amacıyla bahaneler uydurduklarından, aklı başında olan hiç kimse şüphe edemez. Sürgün kararları çıkarılan yörelerin halkının İzmir, Muğla, Mersin ve Antalya'nın ormanları keşilmek suretiyle "tarıma yeni açılan"(siz sürgüne yeni açılan diye anlayın) kesimlerine yerleştirilmeleri halinde nelerle karşılaşacaklarını Kürdistan halkının yakın tarihinde yaşanan olaylardan biliyoruz.

1934 yılında Atatürk'ün çıkardığı 2510 sayılı "İskan Kanunu" sömürgeci Kemalist ideolojisinin Kürt halkını eritme, Kürdistanı Türkleştirme emellerini yasa düzeyinde yazılı olarak da belgelediriyor. Sözkonusu kanun, "...ana dili Türkçe olmayan nüfus birikiminin önlenmesi ve mevcutların dağıtılması" gibi, sömürgecilerin asıl amaçlarını açığa vuran gerçeklere dayandırlıyor.

Bu kanunda, Kürdistan illerinden "Doğu ve Güneydoğu Anadolu" adıyla, "Türk kültürü nüfusun yoğunlaştırılması istenen bölgeler" diye sözedilmektedir. Kürdistan'dan boşaltılacak nüfusun Akdeniz, Ege, Marmara ve Trakya'ya yerleştirileceği de sözkonusu yasada hükme bağlanmaktadır. Bu kanun hazırlanırken, Kürdistan'dan sürülen Kürtlerin SSCB'ye komşu Karadeniz bölgesine yerleştirilmemesine de özel özen göstermişlerdir.

Geçmişte Bulgaristan'dan getirilen göçmenlerin Kürdistan'daki en verimli topraklara yerleştirildiği, bunlara her türlü ziraat araç ve gereç olanaklarının sağlandığı; ama tüm bu çabalara rağmen Türk dili ve kültürünün Kürdistan'da eğemen hale getirilemediği biliniyor. "Türk kültürü nüfusun yoğunlaştırılması çabaları Yatılı Bölge Okulları denemesi ile de sonuç vermedi. Aksine Yatılı Bölge Okulları'na devam eden çocuklardan Kürtçe

bilmeyenler, Köylerden gelen Kürt çocuklarından Kürtçe öğrendiler.

Son yıllarda, faşist diktatörlüğün Afgan gericilerini Kürdistan'a yerleştirmesinin altında "ana dili Türkçe olmayan nüfus birikiminin önlenmesi", bunlar yerine "Türk kültürü nüfusun yoğunlaştırılması" amacı da yatmaktadır.

Tunceli, Muş, Bingöl, Erzincan gibi Kürdistan illerinden sürülmesi planlanan onbinlerce ailenin yerine, geçmişte denendiği gibi, yine Bulgaristan ve Afganistan göçmenlerinin taşınmasının hazırlıkları yapıyor.

Ama tüm bu çabalara Kürdistan'ın Türkleştirilmesini başaramayacaklar.

Kürt ulusu, Ortadoğu'nun en eski yerleşik uluslarından biri olarak, kendi ulusal kimliğini; dili ile, kültürü ile, sosyal gelenek ve görenekleriyle, zengin tarihi ile Kürdistan'daki yaşamın her alanına kazmıştır. Milattan binlerce yıl ötesindeki tarih derinliklerine dek dayanan Kürdistan'daki bu Kürt varlığını silme çabaları, aptalca ve sonuçsuz bir çaba olarak kalacaktır. Kaldığı bu tür denemeler, dünyanın bir sürü başka yerinde de sonuç vermemiştir.

Sömürgeciler, zorunlu yerleştirme, veya sürgün politikası ile halklararası düşmanlığı da körüklemeyi amaçlıyorlar. "Türk dili ve kültürü'nün elçileri gözü ile görülerek Kürdistan'a yerleştirilmeleri planlanan Türk ailelerle Kürt halkı arasında ve eritilmele-

ri için dağınık bir şekilde Türkiye'ye yerleştirilmeleri planlanan Kürt ailelerle o bölgelerdeki Türk ailele arasında çeşitli nedenlerle gerginleklirin, çatışmaların arttırılacağı kaçınılmazdır.

Faşist diktatörlüğün, bu kez Kürtlerin sürgününe Dersim'den başlaması elbeteki rastlantı değildir. Dersim bölgesi, sömürgeci düşmanla Kürt halkı arasındaki mücadelede önemli bir rol oynamıştır. Gerek geçmişte Kürt halkının onbinlerce karşı bu bölgede verdiği kahramanlık örnekleri ve gerekse de Kürt halkının özgürlük mücadelesine karşı Kemalistlerin giriştikleri barbarlıklardan edinilen tecrübeler bu yörede yaşayan halkımız arasında özgürlük ateşinin diri tutulmasına, ulusal kurtuluşçu düşüncelerin daha çabuk direnişe dönüşmesine neden olmaktadır. Sömürgeci Türk devleti, yöreyi boşaltmakla bu siyasal potansiyelden kurtulmayı amaçlıyor.

Buraya dek söylediklerimizi toparlarsak; Dersim, Erzincan, Muş ve sınır bölgesindeki köylerin boşaltılması, yerine Türk ailelerin yerleştirilmesi uygulaması, Kürdistan'da sömürgeci işgalin uzun ömürlü kılınması politikasının bir yönünü oluşturuyor. Bu politika gereği "Türk kültürü ve dilinin yaygınlaştırılması için Kürtler Kürdistan'dan sürülerek yerleri Türk ailelere işgal ettirmek isteniyor.

Bu vahşi politika teşhir edilmeli, Kürt ailelerin Kürdistanı terketmemeleri için çabalar yoğunlaştırılmalıdır.

DÜZELTME

Geçen sayımızda "Türban Yasağı" adlı yazıda; başlıkta ve metninde "İslam dostlar da bastırılmalı, düşmanlar da kıskırtılmalı" biçiminde yer alan ifade "İslam dostlarda bastırılmalı, düşmanlarda kıskırtılmalı" şeklinde olacak. Düzeltir, özür dileriz.

İşsizliğin Fendi Karşı Propagandayı Yendi

Geçtiğimiz ay, başta Erzurum olmak üzere bir kaç ildeki iş ve işçi bulma kurumları, onbinlerce işsiz akınına uğradı. Öylesine bir akın ki günlerce basın-yayın organlarında yer aldı, hükümeti açıklamaya zorladı.

Peki neydi, onbinlerce insanımızı gece yarılarında başlayarak kuyruklar oluşturmaya iten neden? Günlerce otellerin tika basa dolmasının sebebi neydi? Ve en önemlisi de, tüm açıklamalara rağmen neden iş ve işçi bulma kurumlarının önderindeki yığılmalar durulmuyordu?

İş ve işçi bulma kurumlarının önündeki yığılmalar, hala da doğruluğu veya yanlışlığı bilinmeyen söyle bir iddiayla başladı: Türk işadamları Sovyetler Birliği'nin soğuk yörelerinde ihaleler almışlar. Soğuk iklimle alışkın yörelerimizden insanlar işçi olarak Sovyetler Birliği'ne götürülecek.

İşte bunun üzerine özellikle Erzurum'a bir işsiz akını başladı. Otel ve lokantalar keyfi zamlar yaptılar. Gece saat 03-04'ten itibaren kuyruklar oluşmaya başladı. Başvuru formları kapı önünde karborsadan satılmaya başlandı. Hatta bazı polisler bile karaborsa furiasından nasiplerini aldılar. Kargaşa yaygınlaşınca hükümet bir açıklama yaparak sözkonusu iddiayı yalanladı. Ne ki bu, Erzurum İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun önündeki yığılmayı tümden önlüyemedi. Bu yazının kaleme alındığı tarihte bile hala kurumun önünde yığılma vardı ve polis "düzeni sağlamaya" çalışıyordu. Çünkü "umut fakirin ekmeğidir" misali işsiz insanlarımız, ne olur ne olmaz diyerek müracaat etmek istiyorlar.

Doğruluk derecesi bilinmese de sözünü ettiğimiz iddiayla başlayan işsizler akınıyla, onyıllardır halklarımızı şırında edilen anti-Sovyetik, anti-komünist propagandaların açık ve yoksulluğun derin etkileri karşısında bir nevi

yenilgiye uğradığını söylersek hiç de haksız olmayız.

Bir düşünelim. Sovyetler Birliği'ne dost demenin, turist olarak bir gezi yapmanın kuşkuyla, hatta barış uğruna mücadele etmenin "Rus casusu"luğuyla özdeş tutulduğu Türkiye'de, işçi olarak gidip yıllarca "Moskof elde" kalmak için gece yarılardan kuyruğa giren onbinlerce insanın çıkması burjuvazinin karşı propagandasının işsizlik, açlık ve yoksuluk sözkonusu olduğu zaman etkisini göstermediğini görüyoruz. 1950'li yıllarda Sovyetler Birliği'nin konsolosluk binalarının duvarlarına asılan propoganda panolarına bakanları bile kuşku altında bırakan anti-Sovyetizm ve anti-komünizm tüccarlarının bugün Sovyetler Birliği'ne gidip çalışmak isteyenlerin akınına önlemek için açıklamalarda bulunması ve bu açıklamaların dahi yığılmayı önleyememesi, işsizlik ve açlığın var-

dığı boyutları göstermek açısından da önemlidir.

Şunu da hatırlatalım ki, Sovyetler Birliği'ne işçi olarak gitmek isteyenlerin akını Sovyet dostluğundan kaynaklanmıyor. Ama anti-komünizm ve anti-sovyetizmin akını önleyemediği bir gerçektir. İşsiz ve açlık, insanları işin olduğu her yere çekebiliyor. Bu Sovyetler Birliği, F Almanya veya ABD olabilir.

İlhan Selçuk ve benzeri bazı yazarların tüm bunlardan "insanımız Sovyetler Birliği'ne mi muhtaç olmalıydı" yollu sonuçlar çıkararak hükümete akıl hocalığı yapmaları, esas nirengi noktasını yakalamadıklarını gösteriyor. Vardıkları sonuçlar, olsa olsa İlhan Selçuk ve benzerlerinin, Türk burjuvazisinin anti-komünist, anti-sovyetik propagandalarına alkış tuttuğunu; halkın gerçek sorunlarına eğilmeye, bundan sağlıklı sonuçlar çıkarmaya ne denli yabancı olduklarını gösterir.

... "İKİNCİ DALAN"

Baştarafı S.8'de Refah Partisi'nin adayı olarak belediye başkanlığını kazanan M. Çuhaz, diğer bazı meslektaşları gibi milyonların kaynağını ANAP'ta bulunca çok geçmeden ANAP'lı oldu. Bu aşamadan sonra seçim öncesinin "parası" fen memuru milyonlarla haşır-neşir olmaya başladı. Diğer ANAP'lı belediye başkanları gibi hızla "zirve"ye tırmanırken birden asker kaçakları için sahte belge düzenleyen bir sebebe ortaya çıkarıldı. Ve şu özal'ın İkinci Dalanı'nın da aynı sebebe aracılığıyla sahte belge düzenlediği tespit edildi. Mahkeme sürerken yakayı "alınının akıyla" sıyrabileceğini düşünen Başkan cezaya çarptırılınca, kısa sürede üst-üstte katladığı milyoncularının kudretini kullanmaya başladı.

ANAP'lı başkan oldukça nasıl

olsa yüz milyonların arkası gelirdi; ama 2 yıllık ceza kesinleşirse bu kaynak kururdu. Dünün RP'li bugünün ANAP'lı Van Belediye Başkanı, bu gerçeği çok iyi bildiğinden bir taraftan keseyi açarken öte yandan da T. Özal'ı bekliyor.

Yarığtay'ın kararı ve perde arkası girişimler İkinci Dalan'ın "siyasi geleceği"ni belirleyecek ama sözkonusu sahtekarılıkla ortaya çıkan bir gerçek beloklerde taptaze kalacaktır. O da, sıradan bir fen memurunun üç yıl gibi kısa bir sürede keseyi yüz milyonlarla doldurmasıdır. ANAP hükümeti ve onun Van Belediye Başkanı'nın marifeti işte bu noktadadır

Mart 1987
Bekir CİWAN

Sömürgeciliğe Karşı Omuz Omuz

Newroz dolayısıyla biraraya gelen PPKK (Kürdistan öncü İşçi Partisi), KHP (Kürdistan Halk Partisi), KD (Kürdistan Devrimcileri), HDK-RN (Kürdistan Demokrat Partisi-Ulusal Örgütü) ve YSK (Kürdistan Sosyalistler Birliği) adlı parti ve örgütler "Yaşasın Newroz" başlıklı ortak bir bildiri yayınladılar.

Giriş bölümünde Newroz'un kutlanmasının günümüzdeki anlam ve önemine, sömürgecilerin bu ulusal geleneğimizi kırma doğrultusundaki çabalarına değinen ortak bildiri metninin daha sonraki bölümlerinde şu görüşlere yer verilmektedir:

"Evren ve özal faşistleri, bugün, halkımıza karşı ilan edilmiş bir savaş sürdürüyorlar. Yarım milyonu aşkın militarist, sömürgeci Türk Ordusu'nun yarısından fazlası ülkemize yerleştirilmiştir. Sömürgeciler işgalci, ilhakçı ve ırkçı uygulamaları ile ülkemizde yaşamı keneleme çevirmiştir. Son günlerde "Ormanları Koruma Yasası" adı altında, başta Tunceli, Erzincan ve Elazığ'da olmak üzere binlerce köy boşaltıp, milyonlarca Kürt köylüsünü "mecburi iskan"la sürgüne göndermek ve böylece halkımızı eritiş ulusal demokratik mücadelesini zayıflatmak istiyorlar. Ayrıca sayıları onbinleri bulan "Köy Korucuları" statüsüyle halkımız ihbarcılığa sürüklenmek istenmekte ve kan davaları ile aşiretlerarası çatışmalar körüklenerek birbirine kırdırılmaya çalışılmaktadır. Sömürgeciler halkımızın tüm özgür değerlerine hayasızca saldırmakta, soylu bir halkı yoketmeye çalışmaktadırlar.

"Kan emici Evren-Özal çetesi, Kürdistan'ın bir parçasıyla yetinmeyip diğer parçalarına da yönelmektedir. ABD emperyalizminin Ortadoğu'da Şah'tan boşalan jandarmalığını üstlenen ve işgalci saldırgan sionist İsraili aratmayan faşist sömürgeci cuntta Güney Kürdistan'a yaptığı son vahşî saldırısıyla ABD'nin

ve NATO'nun planları çerçevesinde İran-Irak savaşına müdahale ederek Kerkük ile Musul'u almaya hazırlanmaktadır.

"Sömürgeci barbarlık, Kürdistan'ın diğer parçalarında da acımasızca hüküm sürdürmektedir. Güney Kürdistan'da Saddam diktatörlüğü tarafından 29'unun gözleri çıkartılmak suretiyle 300 Kürt çocuğu hunharca katledilmiştir. Fakat sömürgecilerin işgalci ordularının ve "özel hareket timleri"nin bu barbarca uygulamaları, halkımızın bağımsızlık ve özgürlük direnişini durduramaz. Sömürgeciler şunu bilmelidir ki; Kürt halkı devrimci KAWA önderliğinde nasıl despot Dehak diktatörlüğünü alaşağı edip, esaret zincirlerini parçalayarak özgürlüğüne kavuştuysa, zalim sömürgeci diktatörlükleri de ergeç yerle bir edip bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşacaktır.

"Bizler; KHP, KD, PPKK, PDK-RN ve YSK olarak Türkiye ve Kürdistan'da sömürgeciler tarafından estirilen baskı ve terörü kınarken Türkiye ve Kürdistan devrimci ve demokratik güçlerinin faşist yönetime karşı ortak eylem birliği ve dayanışmalarının gereğine inanıyoruz. Türkiye Kürdistan'daki Türk sömürgeci burjuvazisinin uyguladığı sömürgecilik son bulmadan ve Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı gerçekleştirilmeden

Türkiye'de kalıcı bir demokrasi söz edilemez. Ulusumuzu ezen Türk ulusu özgür bir ulus haline gelemez.

"Yurtseverler, Devrimciler, Demokratlar, Sosyalistler!

"Emperyalizmin desteğindeki sömürgeci düşman güçlerin azgın saldırılarının boşa çıkartılması ve onun ülkemizdeki egemenliklerine son verilerek, halkımızın bağımsızlık ve özgürlüğüne kavuşması için tüm ulusal demokratik güçlerin etkin ve kalıcı birliktelikleri zorunludur. Halkımız, zalim ve despot Dehak yönetimini, gerçekleştirdiği mücadele sayesinde yıkabilirdi. Dayanıklılığımızın sürdüğü bugünkü NEWROZ'da da en acil ve yakıcı görev, "birlikten güç doğar" şiarını yükseltmek, tüm ulusal kuruluşçu güçlerin birliği için pratikteki görevlerimizi yerine getirmektir.

"Yüzyıllardır ezilen, horlanan, sömürülen yiğit Kürdistan halkı! Bağımsızlık ve özgürlük tutkusuyla Kürdistan doğlarında yakıştığı her NEWROZ ateşi mücadeleli daha da güçlendirecek, kurtuluş yolumuzu daha bir aydınlatacaktır.

"Gelecek NEWROZ'ları sömürgecilerden arınmış, bağımsız ve özgür bir Kürdistan'da kutlayabilmek için emperyalizme, sömürgeciliğe, faşizme ve yerli işbirlikçilere karşı omuz omuz!"

"YORGUN SAVAŞÇILAR"

Baştarafı S.9'da demokrat ve yurtsever çevrelerde tutmuyor. Duyarlı kimseler "yorgun savaşçı" ve benzerlerinin çabalarını deşifre edip içine düşülen gaffeti açıkça vurgulamaktan geri kalmıyorlar.

Halkımızın ensesinde boza pişirenlerle, yani devletin valisiyle, emniyet müdürüyle, sıkıyönetim komutanıyla düzenlenen yemekli "tartışma" toplantıları, aynı çevrelerin eşlerinin öncülüğünde yapılan yemekli "hayır" toplan-

tları "yorgun savaşçı"ya yeni "kimlikler" kazandırabilir; ama halkımız "yeni kimlik" peşinde olanların soydukları rolleri çok iyi biliyor. Omuzu kalabalık boynu kalınlarla yapılacak toplantılarla kazanılacak "dostluk" bazı kendini bilmez "yorgun savaşçı" için bir paye unsuru olsa da özünde bir alçalmanın ve inkarın göstergesidir.

Mart-1987
A. ROMEDİ